

Disznók királya - Ez a fiúk sorsa

// Iskariotes

Középiskolásnak lenni pompás! Extra divatos iskolai egyenruhákat hord az ember, mindig az ablak mellett áll a padja, ebédjét a haverokkal eszi meg a sulitetején, a közösség szuper. Általában befigyel valamilyen szerény világmegváltás, de ha nem, akkor esetleg tagja a legmenőbb szakkörnek, ahol az összes bishi vagy bishoujo ott lesz. Röviden és tömören így lehet összefoglalni, hogy miért is jó gimibe járni; legalábbis a legtöbb anime/manga szerint.

Ezzel ellentétben Yeon Sang-ho filmje, a Disznók Királya, egy sokkal realisztikusabb, sötétebb, mocskosabb és felkavaróbb történetet tár elénk. A cselekmény maga az 1980-as években játszódik, a tinik legnagyobb vágyálma, hogy Michael Jackson Thriller számát hallgassák a legmodernebb Sony Walkmanen. Ebben az évtizedben Dél-Koreában a bizonytalanság volt a legbiztosabb pont az emberek életében: elnökgilkosság, köztársasági formák váltakozása, gazdasági recesszió, politikai és diáktüntetések valamint társadalmi reformok követték egymást (pl.: 36 év után feloldották az éjszakai kijárási tilalmat). Elmondható, hogy akkoriban az a Korea még nagyon messze állt attól, hogy mindenféle popzenével elárasssák a világot. A film nagyon erős képi világgal nyit: egy tömbház sokadik emeleti lakásában járunk, amit csak a hold világít

meg. A családi ebédlő asztalon mindössze egy eltorzult arcú meggyilkolt nő található. A Fürdőszobában egy meztelen férfi sír a zuhany alatt, miközben a felesége rászáradt véréet mossa le magáról. Ezek után Jung Jong-suk (a főkarakter) felhívja régi középiskolai barátját Hwang Kyung-mint, hogy találkozzanak este. Jung azzal a Hwanggal akar találkozni, akit aznap megaláztak a munkahelyén és feszültségét egy kis asszonyveréssel enyhítette.

A két egykori osztálytárs 15 év után beszél egymással újra. Mindketten ugyanoda jutottak el az évek során. Jung felemészttéte családi örökségét és a kis IT startup vállalkozása becsődölt, nejét megölte, gyereke nincs. Hwang továbbra is egy újságnál dolgozik, el nem ismert grafikusként, miközben az álma, hogy manhwa rajzoló legyen szertefoszlott, mennyasszonyát rendszeresen veri. A kis helyi csehóba így két lúzer alak ül le némi sült hús zabálásra és szeszvedelésre, miközben nosztalgáznak arról, amit eddig a napig el akartak felejteni.

A két **ürember**, **férfi** vesztes arra emlékeznek vissza, hogy 15 évvel ezelőtt milyen is volt gimisnek lenni? Hát maga a pokol. Az iskolájukban kökemény Neander-völgyi hierarchia volt, melynek tejején a gazdag srákok álltak. Ők a kutyák, akik bármit megtehettek azokkal, akik alattuk álltak.

Cím:

Disznók Királya, Dwaejjui wang

Rendezte:

Yeon Sang-ho

Készítette:

Studio Dashow, KT&G Sangsangmang

Hossz:

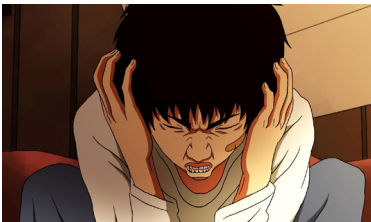
97 perc

Értékelés:

MAL: 6,95

IMDb: 6,6

Verbális erőszak, nyilvános megszégyenítés, szexuális visszaélés, verés, kínzás stb.. A két srác ilyen légkörben tengette a napjait. Mint a dobermannok a kutyák közt: erősek, magabiztosak, okosak, akaratosak és végtelenül agresszívbabak a náluk kisebbeknél. Velük szemben találhatóak, akik rossz helyre születtek, rossz élet vár rájuk: ők a disznók. Mindössze két cél lebeg a szemük előtt: ne engem faljanak fel a kutyák, valamint tele tudjam magamat tömni moslékkal, mert ami bennem van, azt már nem vehetik el.

Ebbe az iskolai környezetbe - ahol a tanárok inkább kussolnak, semmint tennének valamit - érkezik meg az új ember Kim Chul, aki teljes mértékben felkavarja a poshadt állapotot az iskolában. Chul nem részese a kutyáknak és a disznóknak sem, nem része az osztálynak és az iskolának, de ő nem is akar (látszólag) a rendszer tagja lenni. Így egyik nap, amikor Jungot kicsit keményebben szekírozzák, Chul véget vet a kutyák játszadozásának. Mint feldühödött vadkan tépi szét a bántalmazókat és ezzel vihart kavart az osztályban. De egy ilyen lázadás mibe torkolhat? Hová fajulhatnak az események, ha a sok disznó a kevés kutya ellen szegül?

A film rengeteg erőszakot tartalmaz, néhol kifejezetten durva jeleneteket (lásd: macska ledöfése), de mivel animálva van, így sok esetben szerencsére elveszik az erőszak éle, bár így is elég brutálisan hat egy-két jelenet a nézőre. Az erőszakos jelenetek konstans jelen vannak, gyilkossággal indít és zárul a film, valamint a visszaméltóztatás részekben minden egyes jelenettel, eggyel nő az erőszak szintje. Így itt is eljutunk a pofontól a kegyetlen gyilkosságig.

Az alkotás végére nem szeretjük meg a karaktereket, nem kezdjük őket sajnálni, nem érzünk velük együtt, sőt talán Hwangot még inkább megvetjük, mint a többiekét. A film utolsó mondatai felkavaróan, frusztrálóan hatnak a nézőre, miszerint rossz a földi lét és ez ellen semmit sem tehetünk, hát tegyünk rá.

A film mindössze 150.000 dollárból készült, ehhez képest figyelmet lekötő alkotást kapunk, nem is olyan rossz animációval. Ezt a könyörtelen, ronda, sötét palettával dolgozó provokatív felkavaró seinen alkotást nem ajánlom mindenkinek. Csak olyanok tekintsek meg, akik szeretnék utána egy kicsit elgondolkozni, mik voltak eddigi életükben: kutyák/disznók?

